

nokk eisini tí, at eg hevði verið aktiv í einum, sum æt Dagstovnafelagið. Tá eg flutti heim var so øgiligur mangul uppá barnaansing í Havn og holdningurin hjá tí býráðnum var, at mammurnar skuldu verða heima. So bleiv eg aktiv í Dagstovnafelagnum, har vit royndu at pressa á at fáa barnagarðar og tað var nokk tað fyrsta málið eg stillaði upp uppá eisini, sigur Elin Lindenskov.

Dagstovnafelagið varð stovnað í 1979. Tað var eitt felag, ið hevði sum endamál at virka fyri stovnsetan av dagstovnum. Tá Elin Lindenskov fyrstu ferð stillaði upp í 1988, var felagið enn aktivt og Elin tók tað sakina til sín.

Eg stillaði upp sum SUari, men tað málið (Dagstovnafelagið red) fylti øgiliga nógv. Annars var tað ungdómspolitikkur, sum fylti nógv, minnst Elin Lindenskov aftur á.

Hugburður til javnstøðu broyttur – bara ikki nóg nógv

Tá eg kom inn fylti tað nógv, at báðir partar blivu hoyrdir. Tað hevur tað gjørt alla mína tíð, men vit hava enn nakað eftir á mál hvat viðvíkur javnstøðu og áðrenn mann er komin at virða javnstøðuna, sigur Elin Lindenskov.

Sambært Elin Lindenskov eiga vit at koma hartil, at vit skulu hugsa nógv meir um at fáa kvinnur framat. Javnaðarflokkurin í Suðurstreymi hevur valt at hava javnstøðu á listanum, men tað eigur at koma hartil, at javnstøða blívur meira natúrlig og ikki nakað, ið mann má velja til.

Sum nú er í Tórshavnar Kommunu haldi eg, at tað er ein skandala, at tað bara eru menn í figgjarnevndini og bara kvinnur í umhvørvisnevndini.

Elin Lindenskov heldur, at tað kanska er ein partur av tí gamla hugburðinum, ið enn hongur við, at tað, ið vanliga er at rokna sum tung mál verða lögð á mannfólk og tey bleytu, t.d. mentan og umhvørvi, verður lagt á konufólk.

Tað kann verða, at mann sum kyn fer automatiskt eftir tí, men tað er heilt ræðuliga skeivt. Tað er eisini ymiskt hvussu flokkarnir gera tað, men hjá okkum er tað ein stórir feilur, at bara menn blivu koyrdir í figgjarnevndina, tað má eg siga akkurát sum er, staðfestir Elin Lindenskov.

Hon heldur, at mann eigur at hava tann hugburð, at um møgult skal ein javnstøða verða í nevndum. Í øllum førum mælir hon sínum egna flokki at gera tað.

Eg haldi ikki hasin hugburðurin er nóg væl implementeraður í samfelagið – enn.

Sjálvt um vit eru komin nógv longur enn fyri 24 árum síðani, so

eru vit ikki komin nóg langt, sigur hon.

Ikki heilt nøgd við seinastu setu

Elin Lindenskov er ikki nøgd við, at Javnaðarflokkurin hevði møguleika at sita einsamallur við meirluta í býráðnum, men ikki tók av.

Eg haldi at Javnaðarflokkurin skuldi sita einsamallur í meirluta og tikið ábyrgdina. Tað er mín greiða meining, sigur Elin Lindenskov.

Hon sigur, at um Javnaðarflokkurin hevði verið einsamallur við valdið, so høvdu fleiri mál komi ígjøgnum og mann hevði kunna hildið eina javnaðarkós.

Tað er for lætt at standauttanfyri nú. Vit eru ov nógv í meirluta. Um tað bara vórðu vit, so høvdu vit verið tvungin at hugsa okkum betur um, sigur hon.

Hon vil ikki nevna eitt einstakt mál, men sigur, at generelt hevði tað verið betur fyri flokkin og samstarvið um tey høvdu sitið sjálvið við valdið, uttan aðrar flokkar.

Kommunupolitikkur frum landspolitikk

Vit kenna Elina Lindenskov best frá kommunalpolitikki. Tó hevur hon stillað upp nakrar ferðir til Løgtingsvalið og hevur sitið sum varafólk av og á. Tó er tað kommunalpolitikkur, ið hevur havt hennara stóra áhuga.

Tá mann er komin inn í kommununa, so er tað har, sum áhugin er. Fyri tí, sum gongur fyri seg har. Tað bleiv tað so eisini hjá mær. So hava onnur tikið sær av landspolitikkinum, sigur Elin Lindenskov.

Nú hevur kjak tikið seg upp um tað er rætt, at ein politikari situr bæði í Løgtinginum og í einum kommunustýri. Hildið verður, at tað er eitt demokratiskt undirskot og kann eisini verða ein vandi í, at ein politikari hevur fótin í báðum støðum. Tey, ið stilla upp í báðum støðum siga, at arbeidsbyrðan í Løgtinginum og í einum býráði leggur upp til, at tað er møguligt at verða í báðum støðum. Hesum er Elin Lindenskov ikki samd í.

Arbeidsbyrðan í kommununi er ríkiliga stór. Kommunupolitikkur er ikki løntur uppá sama máta og mann hevur eisini sítt fasta starv. Tað ger tað øgiliga trupult, serliga nú kommunan blívur størri og at kommunan yvirtekur nógv økir. Tað ger, at tað blívur enn strævnari, staðfestir býráðslimurin.

Størri ábyrgd sum kommunupolitikkari í dag

24 ár er long tíð í politikki. Tað er nógv hent í samfelagnum og í politisku skipanini seinastu 24 árin. Ábyrgdin hjá kommunum er

vaksin í tráð við at málsøkir verða lögð út til kommunur at umsita.

Partvíst er tað í lagi, at kommunan yvirtekur mál, men tað er ov illa skipa. Eg haldi vit hava ov nógvar smáar kommunur og ov nógv stór mál at yvirtaka, í summum førum. Nú er tað fyrst og fremst eldraøkið eg hugsu um og mátin, sum tað bleiv yvirtikið, sigur Elin Lindenskov.

Málsøkir, ið verða lögð út á kommunur er eitt, men Elin Lindenskov heldur eisini, at Tórshavnar Kommuna er blivin so nógv størri hesi seinastu 24 árin, at tað hevur eisini havt avbjóðingar við sær.

Tað eru hendar stórar broytingar við at nógv er komi afturat. Hoyvík, Hvítanes og Kaldbak var við tá eg komi uppí, men t.d. vórðu

oyggjarnar, Argir og Kollafjørður ikki, greiðir hon frá.

Elin Lindenskov heldur, at stórt sæð hevur tað givið meining at víðka um kommununa, men hon ivast í um Kollafjørður í veruleikanum ikki eigur at liggja í Norðurstreymi. Tað var kanska meira natúrligt, sigur Elin Lindenskov, sum tó ikki heldur at tað skal broytast nú.

Strævið við skeivum arbeiðstíðum

Tað er trupult hjá fólki við smáum børnum at fara uppí kommunupolitikk heldur Elin Lindenskov. Arbeiðstíðirnar eru skrívaðar soleiðis saman, at tað er nógv kvøldararbeiði.

Eg havi ikki nakað endaligt boð uppá hvat mann skal gera, men

veruleikin er, at mann rennur nógv ímillum og arbeiðir nógv um kvøldarnar. Tað ger tað, at tað er torført hjá ungum fólki at blanda seg uppí kommunupolitikk og tað eigur mann at gera okkurt við, sigur Elin Lindenskov.

Hon heldur, at mann eigur at leggja seg eftir at broyta arbeiðstíðirnar soleiðis, at tað verður lættari hjá ungum fólki at bjóða seg fram.

Nógvar politiskar fyrimyndir

Ofta eru tað fólk, ið mann sær upp til, sum fáa ein uppí politikk. Elin Lindenskov sigur, at hon hevur eisini sínar fyrimyndir, sum ikki óvæntað eru kvinnu. Hóast tað ikki eru eins nógvar kvinnur at velja ímillum sum menn, so eru hóast alt nakrar.

